

ERAM RĂPIT ATUNCIA.

I.

Ерам ръшт атчнчя кънд тѣ ам вѣзят а плънче,
Шї червл, піетатаа, прівеам към se pesфрънче,
În лакриміле тале.

Ферічѣ, ам zis, е бардвл, кънд сънете гъсемте,
А комбина акордвлрі че 'н inimі прелюпчеште
Прелюдхріле сале!

Къчї, креде, віторвл ші трімвіда вечії,
Че 'пватъ ълкъ 'н віацъ не fii армонії,
Ех рече ле прівesk.

Dap a simлі гъндipea'mі n' o frъnте de fечeoаръ
Къ трече къ орі че потъ, къ харпа'mі o 'nfioаръ.
E tot kape dopesk.

Ох! Съ 'мі пріvesk ideea în ea kъm se pesfъnце,
Къ spіrits'ї o simte, kъm inima 'ї se stpъnце

О лакрітъ a stoарче;

Към въза еї se тішкъ врънд a 'neka sъспінбл,
Към лакріма în oki'ї int'nekъ seninбл,

Спре чеp кънд ъл intoарче ; —

Ші a simді kъ simte, ші a bedea kъ bede
Ikoana дъреноаst che бардъл intre-bede

Кънд este insipat; —

Съ simдъl în estaz gъndвї, s'o simдъl kъ kontътpleazъ
Неванда чеa mai mikъ kънд koapda mea tъrbeazъ,

Хълind вре gn пъкат; —

Съ въz inflorind poza ne kpini fecheoriei, —
Ka червл kънд s'aprinde de fokъл вechпіciei,

Ч'ап'не în departe;

Тълееле ne fau'ї simдіrea kъm invie:

Прекъм p' gn лак zefipii infioraцi adie

Ші 'n miї de snzі imparте;

Съ шtiш kъ ал meš nъme, вътst de peшtate,
Trъеште 'n sъvenipéi ka în eternitate

Ka 'ntp' gn azil чeresk;

Съ шtiш kъ a mea xариš în inimъ-ї pesunъ,
Dopinga 'mі shі sъспінбл se ыркъ imprezинъ,

Ka 'n sinбл ыцереск;

Ши 'н лакіртъ 'ї дзререа'мі інчет съ se прівекъ; —
Ка 'нтр' о фентъпъ салчі ші болта чеа череаaskъ;

Ка інтр' о таре порій;

Ка дзенса ін огліндъ; ка левъда ін апъ!

Ка 'н ұнда ғнєі гърле ғн таң каре se сапъ;

Ка 'н оки еї аморій; —

Атэнчі, атэнчі еш ағлғ ші Чер ші Вечніchie;

Атэнчі мъ фэръ вісе пе дзлче армонie;

Атэнчі сәнт інкънат;

Атэнчія ал мөш сәфлет se 'нальдъ ін тъчере;

Атэнчія а меа коардъ din нош таі ia пштере;

Атэнчі сәнт stremstat!...

II.

Dap tě am възет a плънде ші 'н алтъ інтьпларе
Dap am възет kъ faça'ցі ъші fache сілъ таре

Съ поатъ а zîmbi, —

Ка zopі іn зіле реле de tomni іntъnekoase;

Ка paza ғнєі soare прін плоі віжеліоase

Че staš a ne іssbi. —

Ши ам прівіт пе kіпб'үі askенса ta дзрере

Ши мъ mipam da'tъta тъrie ші пштере,

D'atъtea іnfrentърі: —

Прекът прівеск ботанічі о плантъ каре креште

Кс miі insekte 'нтр' ғненса, ші нө se оілеште,

Stъ mъndръ 'н апъзърі. —

Am admipat natșra în opă-kare'ui tîșkare:
Deskis am prîvit cherăl în opă-kare'ui kătare,
În tot sâspință tăă.
Mă adănceam în gândără: De ce oară bunătatea
E pradă răstăcă! De ce oară pietatea
E pradă chelvă răă!

De ce oară frumusețea e pradă lășităcă!
De ce oară drapentatea e pradă nedrapentăcă! —
Cine 'mă va da căbănt?
De ce iubirea fokăi tot în dăreri răsfărăcă!
De ce simțirea țemecă! De ce ști țințepr plăinăcă
Aicea ne pămănt!...

Șă am apătentat ne gândără, doară mi să da căbăntă!
Șrăla în bas vaporăl! Sfăla în pănze văntăl,
Шi Душăреа кăрcea!...
Asha se fierbe omăl în gândără peritoare;
Asha nă a părta soaptă ne времеа тrecăтоаре
Кăt лăтмеа ва ținea!
